

El rap de Lady M

Laura Freijo Justo

Finalista als Premis UNNIM 2011

Muntatge dirigit per Ariadna Martí amb el suport de PROJECTE VACA

Estrena MOSTRA NOVENBRE VACA 2010 – LA SALA – Espai Francesca Bonnemaison

Temporada TANTARANTANA TEATRE – MARÇ 2011

Lady M – Carme Poll

El rei mort / Mister B – Eduard Gibert

Ama Magdalena – Gemma Julià

Ama María – Carla Carissimi

Cor – Itziar Castro, Alicia Martel i Sílvia Ribas

Música i nòvio Ama María – Sito Barbero

Col·laboracions especials - Imma Colomer, Joan Crosas, Mercè Pau, Marta Colomer,
Carles Cruces, Laura Freijo i Alina Blanco

Música- Sito Barbero i Alicia Martel

Coreografia - Esther Sabaté

Escenografia - Xavi Saló

Vestuari - Rocío Pastor

Maquillatge - Cristina Repullo

Imatge - Nuria Muñoz

Fotos - Llanusa

Disseny d'il·luminació i tècnic de llums - Joaquín Guirado

Tècnic de so - Dani Mayor i Albert Vizcarrolivella

Regidoria - Anna Solís

Tot és brut, aquí. Tota aquesta ciutat és bruta i poblada de mascles. Que ploqui, que no pari de ploure, que la pluja renti una mica la meva petita tórtora damunt del femer on ella es troba.

Roberto Zucco, de Bernard-Marie Koltès.

Lady Macbeth: Encara queda olor de sang.

Macbeth, de William Shakespeare.

Cuando aparece la niña desamada deja de existir la humanidad.

Belgrado: Canta lengua el misterio del cuerpo glorioso, d'Angélica Liddell.

(*) Nota de l'autora: l'obra original és en castellà i català, però no veig inconvenient per fer-la en qualsevol altre idioma o doble idioma representatiu d'una comunitat on es parlin dues llengües. **La obra original es en castellano y catalán, pero no veo inconveniente en montarla en cualquier otro idioma o doble idioma de una comunidad donde se hablen dos lenguas.**

Para mi madre, Pura Justo Mociño.

Una dona totes les dones.

PERSONATGES PRINCIPALS

Lady M. És la reina, prop dels quaranta anys. Constitució mitjana, delicada però ferma. D'una fortalesa que transcendeix. La seva presència omple qualsevol escena. Millor que no parli amb accent estranger.

EL REI MORT / MISTER B. Ha d'interpretar-los el mateix actor. Són dues cares d'una mateixa moneda. El rei mort és un ser maligne que no té cap sentit de la consciència. Mister B és un home compassiu, comprensiu, que sap estimar les dones i comprèn el seu dolor mil·lenari.

Ama Magdalena. Ajudant de càmera de Lady M. La venera i la respecta, la seguiria a la del món. És un mica introvertida però de clars principis. De vegades ingènua, de vegades molt sensata, té un esmolat sentit de la justícia. És el principal suport de Lady M.

AMA MARÍA. Ajudant de càmera una mica esbojarrada. Lady M sent per ella una simpatia especial, li fa gràcia. És una mena de nena gran entremaliada. Trenta i pocs o pot ser també joveneta.

COR (3 dones) / Polícies / Jutges / Metge. El Cor està compost per tres dones que tenen l'habilitat de convertir-se en personatges passatgers i masculins en el moment que es necessita aquesta transformació. Podrien ser cadascuna d'una raça diferent i de constitucions altisonants, estranyes i/o extravagants.

Oracle. Imatge de pantalla que, quan apareix en escena, concedeix un punt d'ambigüitat al món que representa Lady M. Es recomana presentar-lo com una mena d'holograma i/o projecció andrògina, gairebé transsexual: home que és dona. Algú realment extremat.

Conxita Casadefulla. Periodista.

Veu en off del presentador

Lolita González, una dona testimoni.

Doctor Sterbumher, filòsof.

Senyoreta Rull, psicòloga sistèmica.

Nòvio

I
LA NIÑA DESAMADA

Lady M amb les mans sangonoses davant el cadàver d'un home. D'esquena al públic. De genolls, amb les mans i els braços fent una creu. Al seu costat el ganivet d'empunya- dura reial que durant tota l'obra romandrà clavat a la vista com a prova evident del crim. Silenci. Se sent un plor. Silenci. Les tres dones del Cor, vestides de blanc, són en un discret segon pla de l'escenari.

Veu en off del presentador: Bona nit i benvinguts a *El xou de Lady M*. L'últim dia ens vam quedar sense alè quan el rei va tornar a infligir una sobirana pallissa a Lady M després de beure's una ampolla de whisky i violar-la. Avui veiem, per fi, el desenllanç de tan violent episodi. Serà Lady M capaç de sobreviure a aquesta situació? Quins recursos utilitzarà? S'atrevirà a seguir les veus de l'audiència? No us perdeu el capítol doble d'aquesta nit. Amb vosaltres, un dijous més, *El xou de Lady M*.

Cor

Canten.

El rey ha palmado

Dios salve a la reina

El rey era malo, muy malo

Dios salve a la reina

El rey le hacía daño

Dios salve a la reina

Por fin se acabó el maltrato

Dios salve a la reina

El rey ha palmado

Dios salve a la reina

El rey era malo, muy malo

Dios salve a la reina

El rey le hacía daño

Dios salve a la reina

Por fin se acabó el maltrato

Dios salve a la reina

Lady M: Per què m'has abandonat? Quin pecat he comès que he de pagar tan car? Si la vida és dolor, per què sempre aquesta esperança? Anys de patiment, esperant la pau, i ara, res, no sento res... Res... (*Silenci. El Cor torna a mur- murar: «El rey era malo, muy malo, / el rey le hacía daño, / Dios salve a la reina.» S'aixeca.*) Prou! No és just! (*Silenci.*) Ningú millor que jo sap que mereixia morir. (*Pausa. Es gira cap al públic.*) Ho mereixia. (*Cor en veu alta: «El rey le hacía daño.»*) No haurem de venjar-nos, si ens ofenen? Si ens esclavitzen, si ens maltracten, si ens humilien? És que no és lícit aniquilar el tirà? Ningú no vindrà a salvar-nos a l'últim moment. Ningú no escolta els nostres crits. Ningú no sap del nostre plor. Només existeixen les que resisteixen, les que guanyen, les que s'alliberen de l'opressor. Qui s'atrevirà a jutjar-me pel meu assassinat? No... No és un assassinat, és un acte d'alliberament, un acte d'alliberament... Justícia! (*Plora. Cor: «No llores, no llores, / el rey era malo, / por fin se acabó el maltrato.»*) Els que em coneixen saben que mai he perseguit la història. La història em persegueix a mi. Quina opció tenia? La tenia? La tinc ara? Morir? De debò morir és una opció? L'única opció possible és la supervivència,

aquesta és l'única opció real. (*Pausa. Cor en a penes un murmuri: «Dios te salve, Dios te salve...»*) Hi ha coses més importants que una mateixa. La meva vida no només és meva. (*Cor: «Tu vida es nuestra, Lady M, / tu vida es nuestra, es de todos.»*) Morir és una estupidesa... Morir i que el fruit del meu ventre mori també? (*El Cor es toca la panxa i sospira amorós.*) Això mai, mai. (*Pausa.*) Era un brau cec de mal que utilitzava el seu poder per quedar impune i els toros salvatges només tenen un destí: el sacrifici a la plaça pública.

Cor

Canten.

El rey la ha diñado

Dios salve a la reina

El rey era un malvado

Dios salve a la reina

El rey nos ha dejado

Dios salve a la reina

Dios salve a la reina

Dios salve a la reina

2

El Cor rapeja. Lady M arrossega lentament el cadàver de l'home cap a la dreta de l'escenari. Al principi fa tombs en un cercle, com si realment el cos fos el d'un brau que un cop mort treuen de la plaça. Cada cert temps s'atura i es treu una peça de roba fins quedar nua.

Cor

Canten.

Dona 1

Qué guapa estás con ese relax
Después de matar y matar
Hasta edad te vas a quitar
Cuando te atrevas a despertar

Dona 2

Que no se te ocurra llorar
Este muerto no merece piedad
Mira qué saco de porquería
Es ahora que no respira

Dona 3

Es el momento de tener fe
Para ganar hay que saber perder
Durante años perdiste hasta el moño
Estamos contigo coño por coño

Cançoneta

La historia se escribe con sangre
Y ahora que eres juez y parte
No seas cangrejo, chocho, tira pa'lante
Que por hoy ya has tenido bastante

Cor

Canten.

Qué guapa estás con ese relax
Después de matar y matar
Qué cutis más fino
Qué estilo tan divino
El pueblo te va a adorar
Ya no tienes a quién temer
Sólo a ti debes tu poder
¡Oh, qué grande eres, reina de reyes!

¡Oh, reina de reyes!

Cançoneta

La historia se escribe con sangre

Y ahora que eres juez y parte

No seas cangrejo, chocho, tira pa'lante

Que por hoy ya has tenido bastante

Poc després de col·locar-lo, el rei mort s'aixeca. No s'ha can- viat de roba, està totalment ensagnat. El Cor el mira amb rebuig, amb fàstic, i ell somriu encantador, intentant posar una mica d'ordre i seducció al seu aspecte.

Lady M al mig de l'escenari, es renta les mans amb sabó sobre una tenalla d'alumini. L'aigua és vermella i per molt que es frega no s'acaba de treure el rastre de la sang. Entren Ama Magdalena i Ama María, les dones de con ança de Lady M. El Cor i el marit ensagnat al seu lloc.

Ama Magdalena: Et trobes bé, Lady M?

Ama María, rient: He oído gritos, como si estuvieran matando un cerdo.

Ama Magdalena, es posa de genolls a terra, darrere de la seva senyora. Les mans sobre les mans que s'ensabona Lady M: Què rentes amb tanta insistència?

Ama María: Gritaba como si lo desangraran. ¡Ay, qué nostalgia! Todo esto me recuerda a mi infancia, cuando mi madre me enseñaba el viejo vídeo de la abuela, donde aparecía un cuchillo gigante para la matanza del cerdo. Era Navidad y se veía cómo mi madre y otros niños salían corriendo para no escuchar los gritos. ¡Pero a mí los gritos de un cerdo moribundo me ponen de buen humor! No se puede ser tan hipócrita de ignorar el sacrificio pero seguir disfrutándolo en nuestras mesas... Con lo rico que está, así, tiernito, jugoso... (*Rialletes.*) No hay grito que se parezca más al grito de un hombre que el grito de un cerdo en su último aliento. (*Imita els xiscles d'un porc quan el maten amb força conya.*) ¿Sabíais que el cerdo es muy compatible con el hombre? Para trasplantes y esas cosas me refiero. Ahora se utiliza la reproducción celular, pero entonces no había como un buen cerdo. A mi abuela le trasplantaron un trozo de tripa cuando tenía doce años... ¡Que no miento! Le...

Ama Magdalena, a Ama María: Vols fer el favor de callar!

Ama María: Uy, ¿qué te pasa? ¿Estás tensa? (*Segueix.*) Pues eso, que le dolía mucho la barriga y todos pensaron que era apendicitis, incluidos los médicos. Y mi bisabuelo va y la lleva al hospital de la capital. ¿Os lo podéis imaginar? ¡Más de setenta kilómetros en burro! Que también es otro animal muy interesante, pero sigo con el cerdo... Pues bueno, va y la lleva en la carreta del burro al hospital de la capital. Mi madre cuenta que la abuela se pasó toda la noche de una cama a la otra porque el dolor no la dejaba dormir. Por la mañana los médicos abren y ¿qué encuentran? ¡Lombrices!

Ama Magdalena: Uix... Per favor, María...

Ama María: ¡Toda la barriga infestada de lombrices!

Ama Magdalena: Quin fàstic!

Ama María: Eso, quin fàstic! Le sacaron todas las que pudie- ron y se dieron cuenta de que se habían comido la mitad de la tripa de la abuela, así que ni cortos ni perezosos, cogieron un trozo de tripa de un cerdo y se la cosieron.

Ama Magdalena: Un dia la teva imaginació et perdrà.

Ama María: No sé como puedes vivir siempre apegada a la realidad... Lady M, t'ho juro por la tripa de mi abuela que todo es cierto.

Ama Magdalena: Almenys podries explicar coses boniques...

Ama María: ¿No te lo crees? Pues mañana busco una radiografía de la abuela y te la muestro...

Ama Magdalena: No cal.

Ama María: Los cerdos son muy puercos, son coprófagos, se comen su propia mierda, que dices, los humanos también pero en sentido metafórico. (*Rialletes.*)

Ama Magdalena: Prou, María, prou!

Ama María: ¿Y sabes qué es lo peor de un cerdo? Lo peor de un cerdo es que no tiene remordimientos... Así que estaréis de acuerdo conmigo que merecen morir, ¿no?

Ama Magdalena ha continuat fent el ritual amb Lady M, totes dues han estat rentant-se les mans mentre Ama María no ha parat de parlar. Però des que Ama Magdalena l'ajuda a rentar-se les mans el ritual és més lent i dolç.

Ama María, mirant el marit de Lady M: Como un verdadero cerdo, desangradito desangradito...

Ama Magdalena, a Lady M: Per l'amor de Déu, digues alguna cosa, parla'm, què ha passat?

Ama María: Pues lo que tenía que pasar, lo han desangrado vivo, como un cerdo. (*Riures.*) Claro que a diferencia del cerdo el hombre no es tan aprovechable. Con tantos años de fumador, bebiendo lo que bebía, la próstata que ya le empezaba a fallar... Ni pulmones, ni hígado, ni... Y con tanta puñalada en los órganos vitales... (*Ama María se'n va cap al rei i l'insulta.*) Puerco maleducado.... Endemoniado... Maltratador... Déspota... Dictador... Fascista... Inútil, más que inútil, que de ti ni filloas se pueden hacer... (*Al Cor.*) ¿Sabéis lo que son las filloas?

Cor

¿Filloas?

Ama Magdalena, ha començat a parlar a meitat del discurs d'Ama María: És cert? (*Ama María.*) Fes el favor de callar d'una vegada! (*A Lady M.*) Digues la veritat, saps que pots dir-me qualsevol cosa. Estic de part teva, entendria qualsevol cosa... Qualsevol...

Lady M, interrompent-la: Està mort. Jo l'he mort. He estat jo. S'ha dessagnat davant dels meus ulls. I com més pietat demanava més punyalades li clavava. (*Deixa de rentar-se les mans, les dues es posen dempeus. Mirant directament Ama Magdalena, amb rictus afectat.*) Per què avui? Per què ho dec haver fet avui? És que hi ha lluna plena?

Ama María: Luna nueva, Lady M. (*Rialles.*) ¡Ideal para comenzar una vida sin cerdos!

Lady M: M'he de lliurar a la justícia.

Ama Magdalena: Les reines no es lliuren.

el rei Mort: Recorda que va ser en defensa pròpia. La meva força bruta t'estava martiritzant, nena. No hauries aguantat una altra pallissa. No et quedava més remei que matar-me. Jo hauria fet el mateix. De fet, gairebé et mato. (*Riu ostentament i Ama María l'acompanya.*)

Ama María, rient amb ell: ¡Qué gracioso! (*Li clava una puntada de peu a la canyella.*)

Ama Magdalena: Calla, aquí mirem de pensar amb claredat.

Ama María: Si te entregas, tendrás que someterte a votación popular y... (*Seriosa.*) Si matas a un cerdo, se hace una fiesta, pero si matas a un hombre te meten en la cárcel y si este hombre es el rey, te cortan la cabeza.

Cor: ¡Que le corten la cabeza!

Ama María: No es justo. Yo lo celebraré. ¿Qué día es hoy? Este día tendría que ser recordado por todas las mujeres del reino. ¡Ha muerto el dictador!

Ama Magdalena, a Ama María: Per Déu, que bèstia! (A Lady M.) Jo declararé a favor teu i la María també ho farà. Oi que sí, María? Buscarem la millor defensa... La gent entendrà...

Ama María: Por supuesto que declararé a favor de Lady M.

Cor: ¡Torera, que eres una torera!

el rei Mort, envoltant Lady M, les ames i el Cor: Ara que sóc mort, et comprenc, my Lady. No obstant, si fos viu et conti- nuaria apallissant fins a veure't reduïda a un bon grapat d'os- sos trencats. No podia evitar-ho, ets millor que jo, més noble, més humana, fins i tot més intel·ligent, però això tant se me'n fot, si fossis més tonta, més feble, més lletja, més obtusa, també t'hauria apallissat. (Riures.) Saps què era el que més m'agradava de tot? Demanar-te perdó, arrossegat-me com un cuc fins a la teva habitació, plorant, udolant com un llop abandonat, agafar-me a les teves cames esgarrapades, enfonsar el meu cap al teu sexe, on les llàgrimes i el flux poden confondre's, i demanar-te, pregar-te perdó. Això, això era el que realment m'agradava, el que em feia sentir viu. La raó de tot plegat. En realitat pegar-te fins a perdre la força només era l'excusa per després rebaixar-me, per baixar als inferns de la meua manera de fer. Sentir-me culpable, molt culpable per ésser una bèstia immunda. Ah, quin plaer! Un dia o un altre, Lady M, tu haves d'actuar. Això és el que sempre em va agradar de tu, la teva insubmissió, la teva mirada desafiant, la teva rebel·lia, my Lady, la teva rebel·lia. (Pausa.) On una altra hauria mort, tu vas matar. Jo ho sabia, my Lady, ho sabia i et provocava. Amb homes tan execrables com jo no queda cap altre remei, se'ls ha de retirar de la circulació. Morir o matar, ara em comprens. No hauries superat la lluna plena, això t'ho garanteixo. Estava a punt de passar. Aquí vas estar fina, sí, instint de supervivència. Perdó, les dones teniu intuïció, és clar... (Pausa.) Et comprenc, my Lady, et comprenc. Tant de bo jo pogués declarar al judici. Innocent, innocent! No hi ha el més mínim dubte. (Rialles.) Quina llàstima que ja sigui mort, per una vegada que volia fer bé les coses. (Més rialles. El rei canta «Love me tender», cançó que ja ha anat intercalant durant el monòleg.)

Ama María: ¿Habéis escuchado lo mismo que yo? ¿Era el llanto de un cerdo o el ladrido de un perro abandonado? (Rialles.) Lo que está claro es que era un animal.

Ama Magdalena: Anirem amb tu a la justícia, no estaràs sola, no ho permetrem, remourem cel i terra i l'infern si és necessa- ri, el poble ha de saber i sabrà, nosaltres ens n'encarregarem.

Lady M: Ets molt generosa, Ama Magdalena. Gràcies per la teva força i la teva lleialtat, no sé com et podré pagar tanta generositat.

Ama Magdalena: Per favor, Lady M, no em donis les gràcies per fer la meua feina, és el mínim que puc fer...

Ama María: Esperad un poco. Opino que tendríamos que ir al Oráculo antes de que la reina se entregue a la jauría de lobos que la querrán juzgar.

Ama Magdalena: Té raó, abans de lliurar-te hauries de con- sultar l'Oracle. Ell sabrà orientar-nos.

Ama María: Nosotras te acompañaremos. No te dejaremos sola.

Surt Lady M escoltada per Ama Magdalena i Ama María. Ama María, en arribar a l'alçada de l'espectre del marit de Lady M, li escup.

Cor

Rapejadet.

Dona 1

El Oráculo dirá misterios y verdad
Pero antes de la madrugada
te tendrás que entregar

Dona 2

El mundo entenderá, algunos te reprocharán
Pero en manos de la justicia popular estarás
Darás cuenta de tu acto de supervivencia

Cor

Anda que no, será toda una experiencia
¡La reina más famosa, la reina más hermosa!

Dona 2

Y como no fue maldad, no sufras al declarar
Confía en la justicia y la bondad te ayudará

Cor

Recuerda que mataste con acero, el juicio será fiero
Que tengas suerte, que te salves de la muerte
Lady M, defiéndete, con las uñas, con los dientes

Dona 1

Quien tiene un as en la manga

Dona 3

Al final con la victoria se alza

Cor

¡Y nadie quiere matar a una reina embarazada!
Es un veredicto que ataca la piedad
Que ataca la grandeza
Que ataca la pureza de tu alma
Es un veredicto que ataca la piedad
Que ataca la grandeza
Que ataca la pureza de tu alma

El Cor li prepara el ritual perquè Lady M pugui consultar l'Oracle.

Dona 1

Merecía morir, merecía sucumbir

No se puede humillar a nadie así

Dona 2

Ahora viene lo peor, habrá que lavar con jabón

¿Qué les vas a decir? Vas a tener que mentir

Dona 3

En estos casos no es suficiente el maltrato

Ni todos esos malos ratos, esos golpes morados

Lady M, Ama Magdalena i Ama María agenollades davant l'Oracle.

Ama María i Ama Magdalena: Amb humilitat ens prostrem davant teu, Oracle, perquè ens ajudis a veure el futur de la nostra estimada Lady M. Parla amb la teva saviesa, t'escoltem.

Lady M aixeca el cap per escoltar la veu de l'Oracle.

Oracle, a la pantalla. Mentre l'Oracle va parlant, per sota surten missatgets del tipus «Lady M es una zorra»; «Lady M hizo bien en cargarse a ese mamón»; «No tenía opción, te quiero Sergio»; «Yo hubiera hecho lo mismo, estoy hasta la coronilla de mi marido, siempre bebido»; «Mi marido es otro puerco, me lo voy a cargar esta noche»; «No t'hauria d'haver pegat, Pepi, em sap greu, no tornarà a passar»; «Potser ho hauríem d'intentar de nou, ara m'adono que he estat molt dolent»; «Vés-te'n a la merda, no tornaré mai més amb tu, la Pepi»; «Matem-los a tots, són uns porcs, dones revolució!», etc.: Abans de l'albada a les autoritats hauràs de lliurar-te. El teu camí està marcat per la sang que has escampat amb fermesa aquesta nit. Tot crim té un preu, sempre es paga un preu. A la terra tot depèn de la justícia dels homes, allà dalt els déus et jutjaran. En qualsevol cas, Lady M, has de netejar de culpa el teu cor. Matar un marit maltractador es pot perdonar, matar un rei entronat té un preu més alt. No busquis ara redempció, busca només la justícia dels homes. Ets la reina, no podran ajusticiar una reina que governa. El fruit del teu ventre et salvarà, però li hauràs d'explicar com un dia vas matar el que el va engendrar. Aquesta serà la teva pena, aquest el teu purgatori. Vés-te'n en pau, el públic et farà costat, però no t'oblidis de lluitar per salvar el teu cap. Accepta el teu destí i recolza't en els qui t'estimen.

Ama María i Ama Magdalena: L'Oracle ha parlat. Així serà.

5

De nou les dones del Cor. El marit de Lady M, ensagnat, sembla feliç estúpidaament.

Cor

Dona 1

Hubo un tiempo
En que fuisteis felices

Dona 2

Tú lo amabas
Él te amaba

Cor

¡Qué increíble!

Dona 3

Cómo se pasa del amor
Al desamor

Dona 1

Cómo del cariño
Al odio con desafío

Dona 2

De la caricia a la hostia
Hay un minuto de ardor

Dona 3

Del beso a la rebelión
Años de abuso y horror

Cor

Ay, ay, cuánta incomprensión
Ay, ay, cuánta sinrazón

Les tres badallen.

Entra Lady M seguida de les dues ames. Lady M sembla més recuperada. Passeja pel passadís que hi ha entre el Cor i el rei mort. Ama Magdalena i Ama María parlen entre elles.

Cor

El Cor es va vestint de policia, ara ja són policies i preparen Lady M per a l'interrogatori. Canten.

Milady, los actos impuros
Tienen todos finales duros
El asesino siempre deja

Signos, muerte, pruebas, huellas
Por dondequiera que mata
Su rastro ni Dios nos lo arrebatara
Y nos importa un pito
Si es culpable o inocente
Es una cuestión nimia
Comparará con la bulimia
De esta sociedad que te juzgará
Con la incertidumbre de saber
Si prefiere una reina caída
O una asesina heroína
A nosotros nos da igual
No buscamos la verdad
Buscamos sólo alguien
Pa' poderlo encarcelar
Buscamos sólo a alguien
A quien poder pelar
Pelar, pelar, pelar

Policia 1, a *Lady M*: Ha d'acompanyar-me, majestat.

Lady M: M'entrego voluntàriament.

Policia 3: Constará en acta que se entrega voluntariamente.

Ama Magdalena: Per favor, tractin-la bé, està...

Ama María: És innocent, Lady M és innocent, va ser defensa pròpia.

Policia 3, agafant pel braç la detinguda: Això ja es veurà.

Ama Magdalena: Si us plau, vagin amb cura de no fer-li mal,
Lady M està...

Lady M: Tranquil·la, Magdalena, tranquil·la, tot va bé.

Ama Magdalena, davant la duresa d'un dels dos policies en agafar *Lady M* pel braç:
Està embarassada!

Els tres policies es miren entre ells.

Policia 1: Com la meva dona.

Policia 3, riures de tots els policies: Esperemos que no te mate, ya sabes como trastornan los embarazos...

Ama María, fluixet: Los cerdos merecen morir...

Policia 1: Què diu?

Ama Magdalena: No diu res, no diu res... María!

Ama María: Decía que los maridos tienen derecho a beber... (*Més fluixet.*) Y a joder.

Policia 3: El cotxe espera.

Les dues ames s'abracen a Lady M ploroses, ns i tot l'aga-fen de la faldilla i queden una mica arrossegades per terra.

Policia 1: Vinga, vinga, deixeu-la ja.

Els poliCies 2 i 3 separen les dues dones. Surten d'escena. El marit de Lady M s'acosta al públic. Ama Magdalena i Ama María ploriquegen.

el rei Mort: S'han fixat amb quina facilitat ploren les dones? S'han fixat en la mentida que es pot llegir als seus ulls? Quanta història! Romanços! A mi no em fan pena. Que plorin! Que plorin! (*Imita una dona plorant i riu complagut.*) Plorar és un acte voluntari. Si vols plores, si no vols no plores. Quan em vaig casar amb Lady M, vaig plorar, però de felicitat, eh!, que jo no sóc cap marieta. Plorar de felicitat és un acte gran, digne, plorar de pena és un acte victimista i de pèssim gust. (*Pausa. Canta.*) «Llorar y llorar, llorar y llorar...» Vist un plor vistos tots els plors... «Llorar y llorar...»

Les ames surten d'escena però abans donen una empenta al rei mort.

Ama María: ¡Qué agonía! ¡Ni muerto te puedes callar!

Ama Magdalena: Deixa'l, no et facis mala sang.

Ama Magdalena torna per escupir-li.

el rei Mort, *no ha deixat de cantar:* Llorar y llorar... No tengo trono ni reina, ni nadie que me comprenda ¡¡pero sigo siendo el rey!!

6

El rei mort ha tornat a la seva posició. Durant l'escena se'l veurà fent exercicis físics o alguna altra ocupació física que es consideri oportuna, com si s'estigués preparant per tornar a viure.

Cor

Canten.

Hay una epidemia en el reino
Lady M sabe de ello
Las mujeres han empezado a matar
Sus maridos tienen que escapar
Los cadáveres de los hombres
Se amontonan en la morgue
Pobres hombres, pobres hombres
Algunos no tienen brazos
Otros se han quedado sin bazo
Ay qué pena, todos lisiados
Ay qué pena, todos desnucados
Las mujeres se pusieron a llorar
A llorar, llorar y llorar
Y llorando llorando
Empezaron a segar
Segaron piernas, dedos, cabezas
Corazones, manos y certezas
¡Y les quitaron las cervezas!
Pobres hombres amputados
Pobres, pobres hombres mancos
No tienen a qué echar mano
Nunca se vio nada igual
En tanto destino fatal
Se extiende la plaga
La policía interviene
Pero a las mujeres
Nada las detiene
Y mientras lloran, lloran, lloran
Las calles de sangre
Y vísceras se desbordan

Entren Ama Magdalena i Ama María.

Ama María: ¿Has visto qué bien huele el jardín esta mañana?

Ama Magdalena: No estic per flors jo ara, tenim mitja hora per preparar-li la maleta.

Ama María: El exceso de preocupación envejece, Ama Magdalena, deteriora la epidermis, incluso la reseca... Así es como germinan las arrugas en la cara, salen patas de gallo y te vuelves vieja pelleja en menos de lo que croa una rana que jamás será príncipe. ¿Tú ves que yo tenga arrugas en alguna parte del cuerpo? Yo me preocupo de no preocuparme. Ocupación en lugar de preocupación. Siempre tengo algo que hacer. Y me río, me río mucho, sea cual sea la situación. (*Riu amb la rialla beneita i contagiosa que té.*)

Ama Magdalena: Calla i ajuda'm a buscar la brusa negra de gasa, la necessitarà a la nit quan comparegui davant de tothom. Ha d'estar impecable.

Ama María: Aquesta nit impactarà l'audiència.

Ama Magdalena: Jo crec que hauria d'haver rebutjat el judici popular. Al cap i a la fi és la reina consort, cap jutge s'atreviria a condemnar la reina a mort. La pantalla és una arma de doble tall. Poden condemnar-la amb un plànol desorientat, amb una sola imatge, per un gest a destemps, per una ganyota traïdora... No ho sé, no ho veig clar, però ella s'hi ha entestat i... No se la pot contradir...

Ama María: Las mujeres están con ella... Y el Oráculo...

Ama Magdalena: Per una altra banda... (*Troba la brusa.*) És aquí! Ah, és preciosa.

Ama María: Y muy sencilla...

Ama Magdalena: Per una altra banda... Dóna'm la bossa i posa-la bé, que no s'arrugui.

Ama María, per a ella mateixa. Donant-li l'esquena a Ama Magdalena: No importa, es gasa, la gasa no se nota. (*A Ama Magdalena.*) ¿Qué te parece con esta falda?

Ama Magdalena: Com es diu el programa aquest? La trauran sencera o...?

Ama María: *Audiència sobirana.* El programa.

Ama Magdalena, pausa: Per una altra banda és la reina i es deu als seus súbdits. Ha de parar aquesta plaga de morts, les dones no poden prendre's la justícia pel seu compte.

Ama María: Lady M lo hizo.

Ama Magdalena: Calla, és diferent.

Ama María: ¿En qué es distinto?

Ama Magdalena: En tot.

Ama María: I aquesta brusa vermella?

Ama Magdalena: Ni parlar-ne.

Ama María, posant-se-la com si fos Lady M: Queridas hermanas, queridas súbditas, basta ya de tanta muerte... ¡necesaria!

Ama Magdalena, traient-li la camisa vermella d'un cop: No tenim temps per a

ximpleries, María, Lady M espera.

Ama María: ¿Se puede saber en qué es distinto el crimen de Lady M al crimen de las doscientas mujeres que esta noche han matado a sus maridos?

Ama Magdalena: Era Lady M o ell, l'un davant de l'altra. No li quedava més remei. Matar o morir, i ella volia viure: ho entens? Per ella i per la vida que creix dins seu. Volia viure, havia de viure. Si ella no l'hagués matat, estic segura que ell l'hauria assassinat.

Ama María: ¿Y qué le explicará a ese niño? Ese niño está condenado. Su madre mata a su padre. No tiene redención posible. Con los años la odiará.

Ama Magdalena: Vols parar de dir idioteses?! Això ja es veurà arribat el moment.

Ama María: ¿De veras crees que es diferente a esas mujeres?

Ama Magdalena: Bé, ho hauria d'analitzar cas per cas...

Ama María: Ella les dio el valor, el coraje que les faltaba.

Ama Magdalena: Les sabates, no t'oblidis de les sabates, Ama María.

Ama María: Si mi madre estuviera viva, esta noche hubiera matado a mi padre. Bien mirado, aún podría ir yo y cargár- melo. Con lo viejo y acabado que está una simple almohada bastaría. (*Riures.*)

Ama Magdalena: Si no deixes de dir bajanades ara mateix, et quedes aquí.

Ama María: Eso es lo que tú te crees. Por nada del mundo me pierdo yo esta noche la intervención televisiva de Lady M. Quiero estar allí, junto a ella. Hay que apoyarla. Todas somos ella esta noche. Si la perdonan a ella nos perdonan a todas.

Surten d'escena. El rei mort cau a terra exhaust.

El Cor ara es convertirà en jutges. Al centre de l'escenari, Lady M extraordinàriament guapa, camisa negra de gasa i una faldilla de tub també negra. Sabates de taló i cara impecable, maquillada per a l'ocasió. Els tres jutges l'envolten cara a la platea formant un triangle de manera que rere de Lady M hi ha un jutge i els altres dos són als costats. Judici televisiu per a tot el país. A cada pregunta que van fent, el marit va quedant afectat, com si la pregunta li anés caient com una bufetada. En algun lloc ha d'haver-hi un marcador que re ecteixi la votació popular de la gent. El marcador està dividit en dos, amb el percentatge que la considera culpable i el percentatge que la considera innocent.

Cor

Canta.

Alguien tendrá

Que frenar

Este llorar y llorar

Este matar y matar

Lady M, háblales

A ti te escucharán

Diles que estás arrepentida

Que después de la muerte

No hay salida

Lady M, sé por una vez

Heroína de heroínas

Háblales, háblales

¡No pierdas la fe!

Jutge 1: El crim es va produir després de la celebració de l'aniversari del seu marit. Diferents testimonis asseguruen que ell es va posar violent durant el sopar, però no més que en d'altres ocasions. És cert?

Lady M: Durant molts anys he anat a dormir pensant que aquella podia ser la meva última nit. Si mai vaig tenir fantasies les vaig perdre pel camí. Quan em van portar a aquest país, per arrelar-me en aquesta terra... Jo pertanyo a aquest país tant com ell... Tenia deu anys, una gran il·lusió i moltes ganes de viure, quan vaig venir aquí.

Jutge 2: A ver, ¿cuántos años hace que su marido la maltrataba? Sabemos que en diferentes ocasiones fue ingresada en el hospital con nombres falsos.

Jutge 3: No és freqüent entre les dones maltractades rebel·lar-se així contra el seu agressor. Què va canviar aquella nit?

Lady M, tombant-se cap al rei mort: Com era aquella cançó que em cantaves al principi? Li agradava molt cantar-me.

el rei Mort, canta mentre ella parla: Mujer, si puedes tú con Dios hablar, pregúntale si yo alguna vez te he dejado de adorar... Para qué quiero tus besos, si tus labios no me quieren ya besar...

Lady M: Eres tan divertit quan desafinaves... No podria dir quantes vegades em vas

cantar aquesta cançó, però recordo perfectament el dia que la vas deixar de cantar. Aquell dia em va pegar la primera bufetada.

Jutge 1: Sabia que el cos del seu marit té més de trenta ferides d'arma blanca?

Jutge 2: Se ensañó.

Jutge 3: Quant odi hi cap, al cor d'una dona?

Jutge 1: Es va tornar boja?

Jutge 2: Perdió la razón.

Jutge 3: O potser mai va estar tan serena...

Jutge 1: Pura lucidesa.

Jutge 2: ¿Le das la razón?

Jutge 1: ¿Yo?

Jutge 3: Per què el va matar?

Jutge 1: No te n'adones, que li pegava?!

Jutge 2: Pero, ¿tú a favor de quién estás?

Lady M: A vegades encara el sento, com si fos ben viu. No sé si l'he matat prou, la veritat.

Jutge 1: Hi ha atenuants a favor seu.

Jutge 2: No paran de llegar testimonios a la pantalla.

Jutge 3: La majoria falsos, però, és clar, com provar-ho.

Jutge 1: Sembla que el poble l'adora.

Jutge 2: Esta mañana se han encontrado más cuerpos de hombres en las calles... Parece una plaga.

Jutge 3: Diuen que si no la deixem en llibertat els cadàvers no pararan. Però no fem del rumor una notícia. Ara mateix donem pas a la nostra companya Conxita Casadefulla, que és prop de la notícia. Conxita, quina és l'opinió del carrer?

Connexió en directe, a la pantalla.

Conxita Casadefulla: Gràcies, companya. El sentir general de l'opinió pública, jo que he vingut caminant des de casa fins al punt on ens trobem, les portes dels jutjats de la ciutat, és d'absoluta comprensió cap a Lady M. La gent ha deixat d'estimar el rei i comprèn la rabiosa reacció de Lady M fins al punt de mantenir opinions com les que ara mateix ens dirà Lolita González, companya d'institut de Lady M, a qui interrompem un segon en la trajectòria del súper a casa seva. Lolita, què ens ha de dir? El país l'escolta.

Lolita González: Estic totalment d'acord a defensar-nos si ens ataquen. Em sembla molt bé no deixar-se *avasallar*... Com es diu *avasallar* en...?

Conxita Casadefulla: *Asservir*, Lolita, *asservir*, però vostè expressi's com vulgui, això és la veu del carrer i la llengua és viva, Lolita, és viva...

Lolita González: A mi em costa seguir tot això, perquè miri *lo* carregada que vinc del

súper, i cada dia el mateix, cap amunt, cap avall, quilos i quilos de pes, cinc boques per alimentar i el meu marit, res, no m'ajuda en re i a sobre el molt... És cert que hi ha moltes dones que estan matant els seus marits?

Conxita Casadefulla: Tan cert com que em dic Conxita Casadefulla.

Lolita González: ¿Pues sabe qué? ¡Que estoy harta! ¡Ahora mismo me voy a casa y lo mato! (*De lluny, que se senti en off.*) ¡Liberación, liberación!

Conxita Casadefulla: Ja veuen què està passant, no hi ha tornada, això és una plaga. Un fenomen difícil d'aturar. Les autoritats fan el que poden. I els experts tracten de posar seny enmig d'aquest bany de sang. Tenim amb nosaltres el mestre en filosofia metafísica de la Universitat de Yale, el doctor Joan Sterbumher, especialista en comportaments violents impulsius. Què està passant, Doctor Sterbumher?

Doctor Sterbumher: La ràbia mil·lenària de la dona, continguda durant segles i segles, sembla que hagi esclatat irremediablement de la mà de Lady M. Perquè quan Lady M mata el seu marit, en realitat està alliberant totes les dones del món. Aquell ganivet, símbol fàl·lic, és ara a les seves mans. Les cadenes es trenquen i una nova dona moderna neix a l'albor d'un acte violent no planificat. Les dones sempre subjugades a l'acte masculí havien...

Conxita Casadefulla: Interessantíssima aportació la del Doctor Sterbumher. Ja l'han sentit, la ràbia femenina està justificada. Conxita Casadefulla. El carrer. Canal 333.

Doctor Sterbumher: Bé, jo no volia dir això exactament. Si em deixa, jo li...

Jutge 3: Gràcies, Conxita. Conxita Casadefulla en directe per portar-nos la veu del carrer. Així ha estat i així els ho hem ofert. Lady M, què ha de dir a tot això?

Lady M: Jo vaig somiar un príncep i tot es va convertir en un malson.

Jutge 1: La seva aparició potser no l'ajudarà, no està aclarint res.

Jutge 2: Además, no se muestra arrepentida, parece que quiera que las mujeres continúen matando.

Jutge 3: Està sent superba. Tu creus que tornaria a fer-ho?

Jutge 1: És una reina, això no es pot negar.

Jutge 2: ¿Dónde cree que irá a parar el mundo si las mujeres se toman la justicia por su mano?

Jutge 3: A la inseminació artificial eterna? (*Riu.*) Perdó.

Jutge 1: Una reina ha de donar exemple, és un model a seguir.

Jutge 2: Ni un milagro la librará de la cárcel, el juicio popular ha sido una muy mala elección.

Jutge 3: És cert que està embarassada?

Lady M, a un dels jutges: Ai, pot portar-me un got d'aigua, si us plau? (*Un dels jutges surt per anar a buscar un got d'aigua.*) Si el vaig estimar, no ho recordo. Però si vol una resposta concreta, crec que possiblement vaig estar-ne molt enamorada. (*Entra un dels jutges amb el got d'aigua. Majestàtica.*) Embarassada? Sí, seré mare. Gràcies. Què més volen saber?

Jutge 1: Ja se sap que de l'amor a l'odi...

Jutge 2: Sólo hay un paso.

Jutge 3: I de l'odi a l'assassinat res, pel que es veu.

Lady M: Hem acabat? Perquè jo no tinc res més a dir.

A platea.

Jutge 3: Se sent responsable del desencadenament d'aquest *homicidi*?

Lady M: Qui? Jo? Com?

Silenci.

Jutge 1: D'aquí a un moment es tancaran telèfons i sabrem quin és el resultat. No se'n vagin. Recordin que poden trucar al 906 34 56 73 o enviar-nos un missatge al 2345 amb la paraula SALVAR si troben que Lady M és innocent o amb la paraula CULPABLE si pensen que Lady M és culpable.

Jutge 2: És culpable.

Jutge 3: Hi ha eximents.

Jutge 1: Ningú vol una altra mort al regne.

Jutge 2: Damos paso a la publicidad y en unos minutos volvemos con el resultado final.

Jutge 3: No ens abandonin, recordin que la 333 és la seva cadena preferida.

Jutge 1: Lady M, vol afegir alguna cosa més abans de la publicitat?

Lady M: S'ho mereixia.

Cor

Sálvala, sálvala, salva a Lady M!

Sálvala, sálvala, salva a Lady M!

El marcador declara innocent la reina.